

De Gouldamadine

Dit artikel is overgenomen van de website :

<https://voliere-info.nl/gouldamadine/>

De Gouldamadine is bij velen wel bekend vanwege de mooie kleuren. In totaal worden er door de NBVV maar liefst 307 mutaties beschreven! Het zijn levendige vogels die helaas vanwege de verzorging niet voor de beginner zijn weggelegd.

De gouldamadine moet namelijk verwarmd gehouden worden. Al zijn er al kwekers die ze succesvol in de buitenvolière kweken is het verstandig ze binnen te houden waar er altijd een minimale temperatuur van circa 15 °C heerst

De gouldamadine in het wild

In het wild komt de gouldamadine alleen voor in Australië, ze zijn ontdekt door de ornitholoog John Gould. De naam van de gouldamadine is dus niet opzienbarend. Rond 1838 ging John Gould samen met zijn vrouw naar Australië om onderzoek te doen naar vogels. Op hun tocht door Australië ontdekten zij de vogels die later bekend zouden worden als *Chloebia gouldiae*; de gouldamadine.

Door John Gould werden veel boeken over deze vogel geschreven, ook maakte zijn vrouw erg mooie tekening. De boeken en tekeningen zijn nog steeds terug te vinden in de Artis bibliotheek in Amsterdam. Het duurde niet lang voordat de gouldamadine werd ingevoerd in Europa. Engeland had de primeur met de eerste Europese Gouldamadine in 1887.

De Gouldamadine komt voor in het savanneachtige, lichtbeboste en heuvelachtige gebied in het noordelijke deel van Australië, van het Kimberley-district in het westen tot Noord-Queensland in het oosten. De grootste broedpopulaties komen voor in de Yinberrie Hills ten noorden van Katherine in het Noordelijk territorium.

Ondanks het in 1960 door de Australische regering afgekondigde vang- en uitvoerverbod is de leefsituatie voor de Gouldamadine in het land van herkomst nog steeds uitermate bedreigend. Momenteel zouden er nog slechts zo'n 2500 volwassen Gouldamadines over zijn.

In het wild komen niet zoveel mutaties voor, alleen de oranjekop, de roodkop en de zwartkop gouldamadine. In het beginsel werden ze als 3 aparte (onder)soorten beschouwd, later werd echter bekend dat het 3 kleurvormen van de gouldamadine zijn die tot 1 soort behoren. Ze komen door elkaar over het gehele verspreidingsgebied voor, en vertonen naast hun kleur geen uiterlijke verschillen.

Gouldamadine in gevangenschap

De gouldamadine wordt dus al sinds 1887 in gevangenschap gehouden. Gouldamadines kunnen in de buitenvolière gehouden worden doch zijn ze niet zo goed gedomesticeerd zijn als bijvoorbeeld kanaries en zebrovinken. Ze worden veel gekweekt bij temperaturen van 15 tot 25 °C waardoor de jonge vogels ook niet gewend raken aan lagere temperaturen. Er zijn al kwekers bezig langzaam de temperaturen te verlagen zodat elke opvolgende generatie gouldamadines beter tegen het Nederlandse klimaat kan. Maar dit proces duurt jaren. In de zomer periode kunnen zij naar behoefte dan vrij naar buiten vliegen als de temperatuur acceptabel is, in de winter kan er dan eventueel in een nachthok wat ~5°C is overnacht worden. Er zijn ook al kwekers die de gould's succesvol buiten kweken zonder het nachthok op een constante temperatuur te houden, zelf ben ik hier ook mee bezig (geïsoleerd nachthok).

Voeding voor de Gouldamadine

De Gouldamadines krijgen een goede mengeling voor tropische vogels gemengd met onkruidzaad. Een goede verhouding voor dit mengsel is 1:1. Zorg er altijd voor dat u vers zaad heeft gezien de Gouldamadines een mindere weerstand hebben dan de meer gedomesticeerde soorten. De tropische zaden mengeling bestaan hoofdzakelijk uit millet soorten. Door hier een zelfde verhouding onkruid zaad aan toe te voegen zorgt u voor variatie in de voeding. Ook bevatten onkruidzaden veel vitaminen.

Zoals bij alle vogels mag vogelgrit gemengd met maagkiesel en een sepiaschild nooit ontbreken. De vogels hebben dit nodig voor hun spijsvertering en het bijhouden van de snavel.

In de broedperiode is het belangrijk de vogels te voorzien van eivoer, in het eivoer kunt u ook wat levend voer zoals buffalowormpjes of pinkys aanbieden. Een snoepbakje per koppel per dag is voldoende.

Om de vogels te belonen, en wat activiteiten te geven kunt u een stukje trosgierst in de (kweek)kooi ophangen. De Gouldamadines zijn gek op trosgierst omdat het een makkelijk te pellen zaad is (het groeit zonder schil). Dit zorgt ervoor dat de vogels niet verveeld raken, en elkaar dus lastig vallen. Daarnaast zorgt het er ook voor dat de vogels goed in conditie blijven. Geef echter niet teveel trosgierst, het is een vet zaad.

En indien u te vaak trosgierst geeft is er een kans dat ze geen andere zaden meer willen eten.

Geslachtsonderscheid bij Gouldamadines

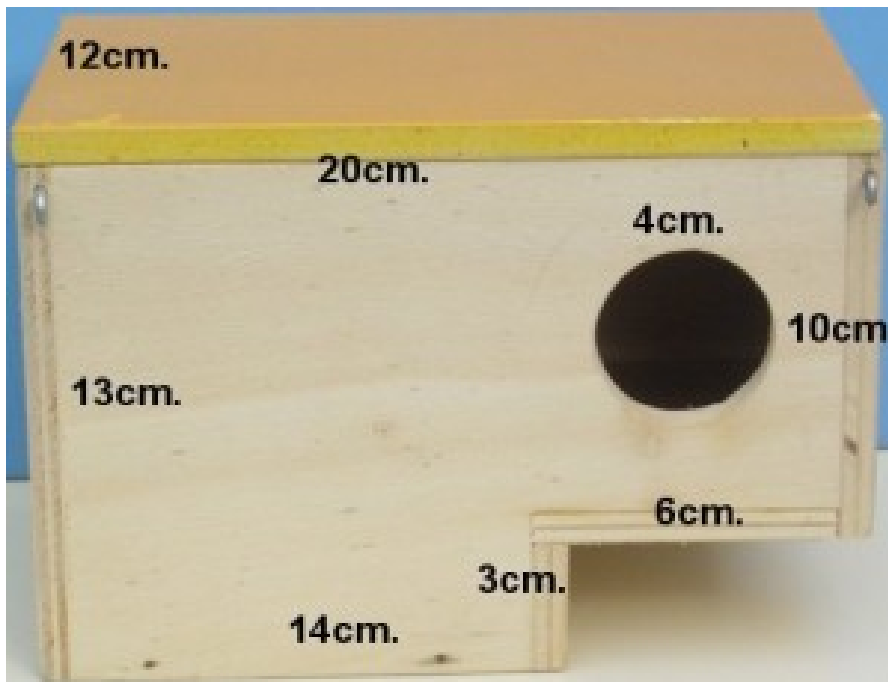

Gouldamadine geslachtsonderscheid, links pop, rechts man

Bij de Gouldamadines is het geslachtsonderscheid alleen mogelijk wanneer de jeugdrijs (zie kweek) voltooid is. De vogels hebben dan hun volwassen kleuren. De mannelijke Gouldamadine heeft wanneer deze volwassen is vele malen felle kleuren (met name de borst) dan het vrouwtje (zie foto). Ook wordt verondersteld dat de binnenste blauwe staartveren bij de man circa 2.5 tot 4cm zijn in tegenstelling tot de 1-1.5cm bij het popje. Dit heb ik zelf nooit bekeken, geslachtsonderscheid op de kleur (en bouw) is voldoende geweest bij de Gouldamadines.

Kweken met gouldamadines

Gezien de gouldamadines vaak in kweekkooien gehouden worden vanwege hun verwarming eisen ga ik direct over op dit onderwerp. De gouldamadines kunnen ook gewoon goed in een kooi in huis gehouden worden zolang de temperatuur maar stabiel rond de 15-25°C is.

Wanneer u de gouldamadines in kweekkooien gaat houden is het belangrijk dat alle naden goed afgekit worden. Zo voorkomt u bloedluis wat ernstige gevolgen kan hebben als de vogels tot broeden komen. Om de vogels wat vlieg ruimte te geven is de minimaal aangeraden maat 80x50x50cm voor een kweekkooi.

De gouldamadines broeden in speciale nestkastjes. In de handel zijn deze verkrijgbaar waarbij vrijwel altijd de gouldamadine al in de naam verwerkt word. Echter kun u ook heel goed zelf de nestkastjes voor gouldamadines maken. Bij voorkeur worden ze gemaakt van 10mm multiplex.

Ook hier worden alle naden goed afgekit om bloedluis zoveel mogelijk uit te bannen. Het interieur van de broedkooien schildert u wit zodat er geen schaduwplekken ontstaan. Ook verlichting in de kweekkooien kan de kweek positief beïnvloeden.

Gouldamadines zijn in het wild echte koloniebroeders, soms broeden er zelfs meerdere poppen in dezelfde boomholte. Daarom kunnen zij indien gewenst ook met meerdere koppels gehouden worden in (ruime) broedkooien. Maar wilt u selectief kweken dan dient u ze per koppel te houden.

Als de paring goed is verlopen zal de pop na enkele dagen beginnen met het leggen van de eitjes. Dit zullen uiteindelijk 5 tot 6 witte eitjes zijn. Omdat de vogels in een beschutte plek hun nest maken hebben de eitjes geen schutkleur. Meestal begint de pop bij het leggen van het 3e of 4e eitje al met het broeden. Na circa 14 dagen komen de eitjes uit. Let erop de Gouldamadines niet altijd nestcontrole toestaan. Hou de vogels gewoon even in de gaten, en wanneer beide vogels even van het nest zijn kunt u snel controleren of de jongen eventueel uitgekomen zijn.

De jongen komen volledig kaal ter wereld, en hebben de ogen nog gesloten. In het begin krijgen de jonge Gouldamadines in het wild vaak kleine vliegende insecten gevoerd. In gevangenschap is het daarom belangrijk voldoende dierlijk voedsel aan te bieden in de vorm van levend voer (pinkys, buffalo wormpjes) en universeelvoer of insectenpaté. De ouders voeren dit dan aan de jongen. Na enkele dagen zult u de bedelgeluiden al goed kunnen horen. De jongen zullen in circa 24 dagen volledig opgroeien waarna zij zullen uitvliegen.

Als de jonge Gouldamadines zijn uitgevlogen worden zij door beide ouders nog ongeveer 2 weken gevoerd. Na enkele dagen uitgevlogen te zijn zullen zij al zelfstandig beginnen te eten. Ook zullen zij in de eerste nachten nog terugkeren naar hun nestje, maar na een week is dit over. U kunt dan het nestje verwijderen om het schoon te maken.

Gouldiamadine jeugdruï

De jonge gouldiamadines hoeven niet van de ouders gescheiden te worden om een nieuw legsel mogelijk te maken. Het zijn zeer vreedzame vogels die hun eerste legsel niet zullen verjagen. Op een leeftijd van 8 tot 10 weken begint de jeugdruï waarbij de gould hun definitieve kleur zullen krijgen. (zie foto, jonge (witborst) gouldiamadine aan het begin van de jeugdruï.

Op een leeftijd van 14 tot 18 weken is deze jeugdruï voltooid. Veel kwekers laten de jongen tot aan het einde van de jeugdruï in hun "geboorteverblijf" omdat dit uit ervaring tot minder jeugdsterfte leidt. De jongen dient u ook niet zomaar in een andere omgeving te plaatsen.

Mutaties

Zoals reeds aangehaald komen in het wild alleen de roodkop, oranjekop en zwartkop gouldiamadine voor. Door de populariteit zijn er in gevangenschap al vele kleurmutaties gekweekt. De Nederlandse bond voor vogeliefhebbers erkent 307 kleurmutaties bij de gouldiamadines zoals de witborst, lilaborst en blauwe goulds. Al deze variëteiten worden op hun beurt weer onderverdeeld in witborst roodkop, lilaborst geelkop of lilaborst zwartkop etc. Het zijn teveel mutaties om allemaal hier te beschrijven.